

23. Понеже ся възродихте не отъ тлънно съме, но отъ нетлънно, чрѣзъ слово-то Божие което живѣе и прѣбывае во вѣкъ.

24. Защото всяка плътъ е като трѣва, и всяка слава человѣческа като цвѣтъ отъ трѣваж: изсъхна трѣва-та, и цвѣтъ-тъ ѝ слѣтѣ.

25. Слово-то Божие обаче прѣбывае во вѣкъ. И това е проповѣдано-то вами слово.

ГЛАВА 2.

1. И тѣй отхвърлете всяка злоба и всяка лъсть, и лицемѣrie, и зависть и всяко одумуваніе;

2. Пожелайте, като новорождени младенци, чисто-то словесно мяѣко, съ него да порастете;

3. Понеже вкусихте че Господъ е благъ:

4. При когото идвайте, като при камень живъ, отъ человѣцы-тѣ отхвърленъ, а отъ Бога избранъ и драгоцѣнъ,

5. И вы като живи камъни, зидѣте ся на домъ духовенъ, на священство свято, да принесете жъртви духовни благопріятни Богу чрѣзъ Иисуса Христа.

6. За това е и писаніе-то: Ето полагамъ въ Сионъ камъкъ краежгъленъ, избранъ, драгоцѣнъ, и който вѣрува въ него, нѣма да ся посрами.

7. На васъ прочее които вѣруватъ е драгоцѣнъ; а на тѣзи които ся противяватъ, камъкъ-тѣ когото прѣнебрѣгнахъ зидари-тѣ, той бы глава на жгълъ, и камъкъ на прѣпънаніе, и камъкъ на соблазъ;

8. Които ся прѣпънуватъ и на слово-то сѫ противни, на което бѣхъ и опрѣдѣлени.

9. Ви обаче сте родъ избранъ, царско священство, народъ свѧтъ, людие които Богъ придобы, за да възвѣстите добродѣтели-тѣ на тогова, който вы призова отъ тъмнинѣ-тѣ въ чуднѣ-тѣ свої свѣтлини;

10. Ви, които нѣкога си не бѣхте народъ, а сега народъ Божій, нѣкога си непомиловани, а сега помиловани.